

Sygn. akt IV CSK 300/17

POSTANOWIENIE

Dnia 12 grudnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosława Wysocka

w sprawie z powództwa Gminy Miasta P. - Zarządu Inwestycji Miejskich w P.
przeciwko Przedsiębiorstwu "P." Spółce Jawnej w Ś.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 12 grudnia 2017 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 10 marca 2017 r., sygn. akt I ACa [...],

I. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

**II. zasądza od strony powodowej na rzecz pozwanego kwotę
5400 (pięć tysięcy czterysta) zł z tytułu zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

W skardze kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 10 marca 2017 r., opartej na obu podstawach przewidzianych w art. 398³ § 1 k.p.c., powódka Gmina Miasta P., uzasadniając wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania na podstawie art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., wskazała, że „w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne dotyczące wykładni art. 635 k.c.”, w zakresie dotyczącym określenia przesłanki skorzystania przez inwestora z możliwości odstąpienia od umowy na podstawie tego przepisu.

W odpowiedzi na skargę pozwane Przedsiębiorstwo „P.” Spółka Jawna w Ś. wniosło o odmowę przyjęcia skargi do rozpoznania lub o jej oddalenie, a ponadto o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecnictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może zostać osiągnięty jedynie przez powołanie i właściwe uzasadnienie istnienia wymienionych przesłanek, a rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego o przyjęciu lub odmowie przyjęcia skargi do rozpoznania następuje na podstawie oceny, czy okoliczności powołane przez stronę odpowiadają przyczynom kasacyjnym wymienionym w art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sposób, w jaki należy prawidłowo uzasadnić wniosek był przedmiotem licznych wypowiedzi Sądu Najwyższego.

W skardze brak argumentacji prawnej, która byłaby właściwa dla wykazania przyczyny przewidzianej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Jej wykazanie wymaga, poza sformułowaniem określonego problemu prawnego o charakterze abstrakcyjnym i powołaniem przepisów, które stanowiły źródło jego powstania, zaprezentowania stosownej argumentacji przekonującej o istnieniu na tle tego problemu rozbieżnych ocen prawnych, a także świadczącej o poważnych trudnościach w jego rozwiązaniu, ponadto wskazania, dlaczego jest ono istotne (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11 i z dnia 12 grudnia 2013 r., IV CSK 384/13, niepubl.).

Skarżąca nie uwzględniła tych wymagań, nie przedstawiła bowiem do rozstrzygnięcia istotnego problemu prawnego charakterze abstrakcyjnym i przekonującej o potrzebie zajęcia przez Sąd Najwyższy stanowiska o znaczeniu uogólniającym. Skarżąca skoncentrowała się na próbie przekonania o zasadności podniesionych zarzutów, w opozycji do stanowiska Sądu, a argumentacja zawarta w uzasadnieniu wniosku, oparta zresztą na własnej wersji stanu faktycznego, w zasadzie sprowadza się do krytyki stanowiska, które zajął w sprawie Sąd

odwoławczy. Postawione w skardze kwestie stanowią jedynie wyraz zastrzeżeń skarżącej do trafności tego stanowiska, zmierzające do poddania go kontroli kasacyjnej. Wątpliwości co do prawidłowości stanowiska Sądu odwoławczego nie są wystarczające do wykazania przyczyny przewidzianej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., a rolą Sądu Najwyższego nie jest weryfikowanie prawidłowości podstawy faktycznej lub prawnej prawomocnych orzeczeń ani wyjaśnianie wszystkich możliwych wątpliwości, stanowiących nieodłączny element procesu orzekania (stosowania i wykładni prawa).

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., rozstrzygając o kosztach postępowania kasacyjnego stosownie do art. 98 § 1 i 3 i art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

aj